

THE LIM TIMES

Зміст номера:

1. Зустріч з ТОП-менеджерами
2. День українського кіно
3. Всеукраїнський день бібліотек
4. Всесвітній день посмішки
5. Всесвітній день пошти
6. Походи в театр
7. Наш відпочинок
8. Halloween
9. День студента

Рубрики: «Щось цікаве», «Найкращий студент місяця», «Це стосується кожного» та «З днем народження».

Що нового?

У Львівському інституті менеджменту тепер з'явився власний студентський КВН, виступ якого Ви зможете побачити вже у наступному семестрі на нашому святі «Таланти ЛІМу». Хочеш теж бути КВНщиком та розсмішити цілий зал? Тоді тобі до нас! Звертайся до капітана команди – Вікторії Штунь.

Нещодавно із Україно-польсько-німецького семінару вздовж шляху «via regia» у рамках програми «Розбудова співпраці з Громадянськими суспільствами в державах Східного партнерства» (за фінансової підтримки Міністерства закордонних справ Німеччини (Auswärtige Amt)) повернулись студент 2-го курсу Притула Дарій та студентка 3-го курсу Яцун Наталія. Надзвичайно щасливі за вас! Надіємось, що досвід, набутий там допомагатиме вам у кар'єрі.

І також нагадуємо, що за новинами інституту Ви завжди можете стежити через наш сайт або ж через соціальні мережі.

Зустрічі з ТОП-менеджерами!

В нашому Інституті з 2 вересня 2015 року запроваджено нову традицію – щомісячне проведення зустрічей з ТОП-менеджерами! Ця подія відбулась, перш за все, у рамках Програми святкування 25-річчя створення Львівського інституту менеджменту. Ідея полягає у тому, аби студенти мали змогу поспілкуватись із найуспішнішими людьми у нашому місті.

На першій такій зустрічі, яка започаткувала цілу їх серію, була проведена, як вже зазначалось вище, другого вересня.

Було запрошено трьох гостей, які поділилися своїм досвідом успішного ведення бізнесу: Ірина Анопова - виконавчий директор "Дизайн-центру ЕДЕМ" та Катерина Басараб - засновник компанії PR Production Katrin Basarab, яка робить людей зірками.

Перша гостя під кінець виступу роздала усім бажаючим свою візитку, адже приязно запрошувала студентів на роботу у свою компанію. Хто уже працює менеджером чи маркетингологом у пані Ірини? Якщо Ви ще не віддзвонили, то радимо зробити це якнайскоріше!

Найцікавішим було те, що гості свята будують свій бізнес на відпочинку та задоволенні від того, що роблять. А також радять юним бізнесменам, нашим студентам, завжди самовдосконалюватись та самореалізовуватись у житті.

Чергова зустріч із ТОП-менеджерами відбулась 29 жовтня, де ми мали змогу знову задати усі

інтригуючі та бентежачі нас питання щодо ведення власного бізнесу тим, хто вже не лише має досвід у цій сфері, але зміг стати кращим та відшукав свою нішу.

Було запрошено трьох гостей, які поділилися своїм досвідом успішного ведення бізнесу: Юлія Цьона - директор із зв'язків з громадськістю «СЕНДІ ПАРКУ» («Дитячої Планети»), компанії, що спеціалізується на дитячому дозвіллі; Ігор Ковальчук - співвласник мережі хостелів «Home-Hostel» та інструктор з йоги, який «все робив навпаки... не так, як

Треба вміти себе подати, як це роблять американці, які за перших 10 хв. знайомства «рекламують» себе 20 разів;

- Вміти тримати удар, а не розклеюватись після невдачі. Кожен мусить знайти свій кут, де може відновлювати сили, щоб йти далі ».

Щиро вдячні усім спікерам наших зустрічей за те, що просто прийшли поговорити з нами, за представлення та за щирі побажання.

Студенти хочуть знайомитись з успішними людьми, адже їхні розповіді, поради та побажання є дуже важливими у реалізації наших ідей.

Тому, зі своєї сторони, я бажаю кожному читачеві бути тим, ким мрієте! Ніколи не здавайтесь і завжди впевнено ідіть до своєї мети, будьте настирливими та терпеливими. Я вірю, що Ти можеш усе!

Яцун Наталія,
МТ-31

ДЕНЬ УКРАЇНСЬКОГО КІНО

У другу неділю вересня Указом Президента України від 12 січня 1996р. № 52/96 прийнято відзначати національний професійний день кінематографії.

Перша українська кінозйомка відбулася у вересні 1896р. у м. Харкові. Фотограф Альфред Федецький зняв кілька коротко-метражних документальних сю-жетів, а вже у грудні в Харківсь-кому оперному театрі він же влаштував перший публічний кіно-сеанс у Російській імперії. З дореволюційним кіно в Україні пов'язана творчість багатьох популярних акторів. У 1922 році було засновано Всеукраїнське фотокіноуправління,

якому вдалося реконструювати одеське і ялтинське підприємства, а в 1928 році ввести в дію Київську кінофабрику (майбутню Київську кіностудію ім. О. Довженка). У 1930 р. в Україні з'являється перший звуковий фільм - документальна стрічка Д. Вертова «Симфонія Донбасу».

Українські художники впродовж минулого століття створили власну яскраву кіношколу, яка гідно збагатила світове кіно.

Протягом останніх років в український кінематограф прийшло нове покоління кіномитців. Адже у 2003 році був прийнятий Закон України «Про загальнодержавну програму розвитку кіноіндустрії», завданням якого є створення належних умов для розвитку кінематографії України, відновлення ролі і впливу національного кінематографу у культурній, соціальній і духовній сферах життя українського народу, відновлення кінематографії як конкурентоспроможної галузі, вдосконалення механізмів позабюджетного фінансування та залучення в кінематографію України інвестицій.

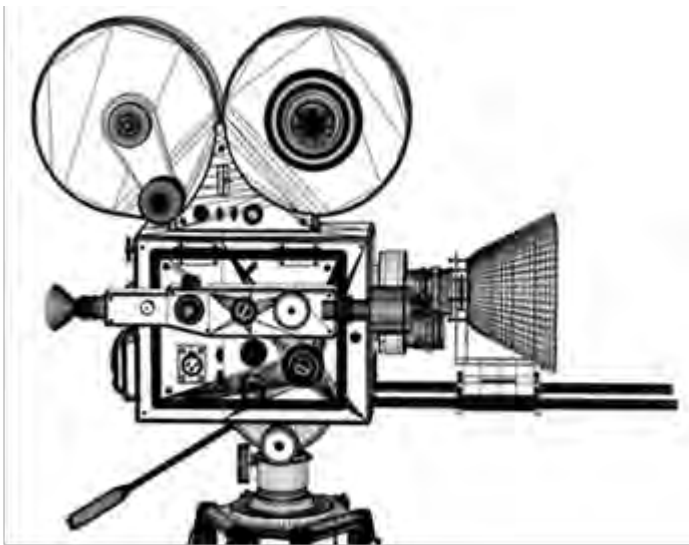

І для того, щоб вшанувати пам'ять та донести до відома молоді про національне свято, студенти Львівського інституту менеджменту 8 вересня, у вівторок, відзначали День українського кіно. Цим Днем ми розпочали наш «Місяць перегляду фільмів».

На перегляд фільму Любомира Левицького «Тіні незабутих предків» було запрошено усіх студентів ЛІМу. Фільм відзнятий на теренах України з українськими невідомими та відомими акторами. На сьогодні режисер працює над новим фільмом

«Selfieparty», який знімається у Львівській області. Можливо, весною на великих екранах ми побачимо наших студентів?!

Наступними фільмами, які ми переглядали були відома кінострічка «Тіні забутих предків» український художній фільм режисера С. Параджанова, відзнятий у 1964р. на «Київській кіностудії художніх фільмів ім. О. Довженка», екранізація однойменної повісті Михайла Коцюбинського. А також фільм «Поводир або Квіти мають очі»

2015р. Це український історичний драматичний фільм режисера і сценариста О. Саніна, в основу сюжету якого покладено мандри Радянською Україною американського хлопчика та українського сліпого музики напередодні та під час Голодомору.

Студенти, у свою чергу, отримали безліч вражень та отримали насолоду перегляду фільмів разом із колегами.

Ось так ми доносим до молоді відомі постановки талановитих режисерів і цим же вшановуємо пам'ять акторів, режисерів, письменників. Тож долучайтеся до нас! І наступний вибір фільму за вами.

Шегера Марина
М-2

ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ ДЕНЬ БІБЛІОТЕК

30 вересня у нашому Інституті було невеличке свято Дня бібліотеки. Як не дивно, але студенти все менше часу проводять у бібліотеках. Саме тому минулого року надрукувалась книга, яка й досі, на жаль, не була відкрита.

Сьогодні багато хто замислюється про можливості подальшого існування людства. Це, можливо, тільки в тому випадку, якщо люди всіх країн світу будуть дотримуватися певних принципів і правил - захищати світ, духовність і природу. Тільки одночасне виконання всіх цих завдань забезпечить нам майбутнє.

Книга, в своєму первісному призначенні, і є той самий елемент, який служить захистом духовності. Саме книги допомагають людині набути знання, розпізнати добро серед зла, знайти істину і оберігатися від брехні.

Для розумної, розсудливої людини книга - це безцінна річ. Сьогодні, в еру інформаційного прогресу, як ніколи, актуальним є питання залучення молодого покоління до читання. Тому таке свято, як День бібліотек, все більше надається розголосу.

Якщо звернутись до історії, то відомо, що офіційне проведення Дня бібліотек почалося в 1999 році за ініціативою ЮНЕСКО. Такий статус вперше був оголошений президентом Міжнародної асоціації бібліотек Пітером Дженко в 2005 році. В Україні свято почали відзначати з 2008 року. Туди увійшли збори бібліотекарів, презентації професії бібліотекаря, привітання ветеранів праці цієї галузі в науці, семінари і тренінги на актуальні теми.

Такий хід подій триває й донині. Безсумнівно, міняються теми і девізи свята, оновлюються варіанти взаємодії бібліотек з різними сферами життя.

Що стосується нашої ЛІМівської бібліотеки, то кожен бажаючий студент, викладач чи просто працівник може стати благодійником та порадувати бібліотеку книгою чи своєю присутністю в ній.

Отже, не важливо скільки тобі років, який у тебе характер чи як ти навчаєшся, книга – не лише навчає, вона допомагає відпочити, інколи, зануритись у світ мрій, а, інколи, у глибокі роздуми. Читай, розвивайся, відкривай щось нове і тобі буде цікавіше жити.

Анастасія Волинець,
МТ-31

ВСЕСВІТНІЙ ДЕНЬ ПОСМІШКИ

Як часто ти посміхаєшся? Якщо часто – молодець, якщо ні – розпочинай саме зараз!

У ЛІМі 5 жовтня був досить напружений день, але такий веселий, адже що у цей день робити, як не посміхатись?! Студенти дарували щирі посмішки та теплі обійми. Студенти 1-го курсу організували свято для усіх. Вікторія була координатором даного свята, а Маргарита у кегурумі жирафи дарувала плюшеві обійми та нагадувала усміхатись усьому ЛІМівському колективу ☺

Чому і звідки узявся цей день? «State Mutual Life Assurance Company of America» звернулась з проханням до художника Гарві Белла (англ. Harvey Ball) придумати який-небудь яскравий символ — візитну картку компанії. Буквально за десять хвилин Гарві придумав і намалював так званий смайлик. Сталося це у 1963 році. Замовники прийняли роботу, заплатили Беллу півсотні доларів, виготовили значки з усміхненим обличчям і роздали всьому персоналу компанії. Успіх такої «візитки» перевершив всі очікування. Клієнти компанії були в захваті від нововведення — буквально через кілька місяців було випущено більше десяти тисяч значків!

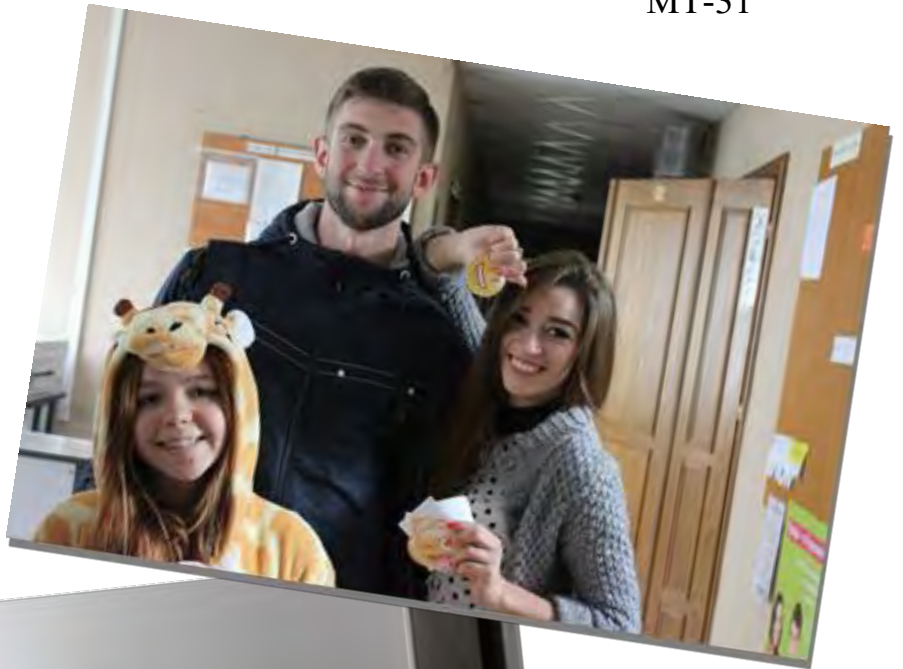
Зовсім скоро миле обличчя з усмішкою стало з'являтися на футболках, бейсболках, конвертах, листівках, сірникових коробках. Навіть поштове відомство США випустило марку з цим символом. Белл вірив, що створений ним смайл давно перестав бути комерційним символом, а став інтернаціональним символом гарного настрою і усмішки. Тоді він вирішив створити Всесвітній день усмішки, який із 1999 року відзначають у першу п'ятницю жовтня. Девізом свята стала фраза: «Зроби добру справу. Допоможи хоча б одній людині усміхнутися». Офіційним спонсором Всесвітнього дня усмішки із 2001 року виступає створена після смерті Гарві Белла організація — World Smile Foundation.

Досить цікава історія, здається, все так просто і кожен мав змогу таке придумати, але це вже сталося. Навіщо багато писати, давайте краще переглядати фото та посміхатись. Усім гарного дня та мільйони посмішок щодня!

Анастасія Волинець,
МТ-31

ВСЕСВІТНІЙ ДЕНЬ ПОШТИ

Всесвітній день пошти – це один із міжнародних днів, що відзначаються в системі Організації Об'єднаних Націй. Проводиться за рішенням XIV конгресу Всесвітнього союзу поштовиків у день створення союзу в 1974 р.

9 жовтня 1874 у Швейцарії представниками 22 країн був підписаний Бернський договір, що засновує підставу Генерального поштового союзу. У 1878 році союз змінив свою назву і став називатися Всесвітнім поштовим союзом. На сьогоднішній день ВПС налічує у своєму складі 189 країн. У всьому світі 9 жовтня відзначається як Всесвітній день пошти.

Цей захід проводиться протягом тижня, званого «Міжнародний тиждень листа».

За даними ВПС, «міжнародна пошта говорить на 6800 мовах своїх клієнтів і представляє собою найбільшу протяжну у світі мережу фізичної доставки пошти. Вона призначена для забезпечення надійного, ефективного та економічного перевезення товарів та обміну ідеями. Пошта передає особисті думки друзів на великі відстані. Вона допомагає фірмам різного масштабу знаходити клієнтів і відповідати їх потребам».

Сучасна пошта у багатьох промислово-розвинених державах активно працює в секторі логістики, поштово-банківських послуг, каталожної торгівлі та прямої поштової розсилки, активно розвиває інформаційні технології, гібридну пошту та електронну комерцію.

Цього року в Інституті було проведено свято по-особливому. Представники Студентської ради створили скриньку, де кожен міг написати листа та адресувати будь-кому. Наталя Романівна написала теж листа своїм студентам, прочитати який ви можете, звернувшись до голови СС.

Дякуємо усім, хто долучився до свята! А також надіємось, що студенти пам'ятатимуть та будуть відправляти листи один одному не лише електронною поштою.

Анастасія Волинець,
МТ-31

Конференція, як спосіб навчатись

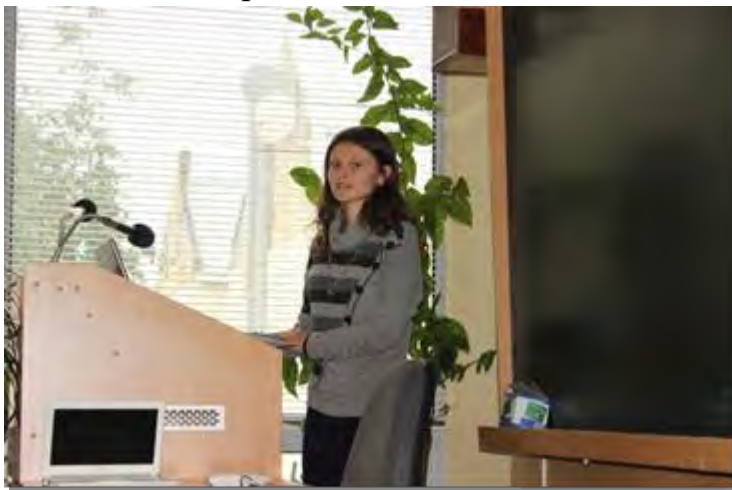
Студентське життя є нарізно-манітнішим та найбагатшим. Адже в ці роки студент дізнається багато інформації, яка дає йому майбутнє, яка направляє в правильне русло.

Але самої інформації є замало. Що ж робити? А все дуже просто! Є можливість передати свої знання на обговорення. Для цього існують семінари та практичні в навчальних планах.

Є ще відкриті конференції чи то за кордоном, чи в Україні. Цей метод навчання припав до душі більшій кількості студентів у всьому світі. На таких заходах проводяться дискусії, обговорення тем, які представляють доповідачі.

13 жовтня 2015 року відбулася 73 студентська науково-практична конференція логістики та маркетингу в НУ «Львівська політехніка». На ній були присутні студенти, які вивчають дисципліну «Маркетинг».

Дякуючи Назарію Юрійовичу, нашому викладачу з маркетингу, студенти Львівського інституту менеджменту були також запрошені на цей захід. Це були студентки 3-го курсу Анастасія Волинець, Наталія Яцун та Анастасія Лукомська. Для дослідження ми обрали тему, яка є близькою для нас, «Приватні начальні заклади України».

Конференція була цікавою. Ми отримали безліч вражень та дізнались про інноваційні проекти у цілому світі. Старання учасників вартували уваги журі. Найрізноманітніші питання були обговорені: маркетинг, як мистецтво; методи стимулювання продажу та цінові війни; дослідження освіти; інтернет реклама; сучасні методи та інструменти рекламування.

Цей спосіб навчання є комунікаційним, цікавим в плані збору інформації та набутті хорошого досвіду представлення своїх напрацювань та роботи. Ми вважаємо, що це пригодиться нам в майбутньому для роботи у сфері маркетингу.

Приймайте участь в подібних заходах, адже це хороший спосіб самоствердження, а також можливість познайомитися з великими та впливовими людьми.

Анастасія Лукомська,
МТ-3

"Життя – театр, а люди в ньому актори" В. Шекспір

Осінь... Пора теплого чаю та захоплюючої книги. І саме в цей період Львівський інститут менеджменту почав мандрівку театрами Львова на чолі із завідувачем кафедри гуманітарних наук, Матвійчуком Тарасом Дмитровичем, який організував дану подорож

для студентів 1 курсу, щоб влити новобранців у культурну атмосферу міста та познайомити із театральним мистецтвом.

Першою нашою «станцією» став театр ім. Марії Заньковецької, де ми потрапили на театральномузичний вечір «Усе, неказане...» у виконанні оркестру театру та актора Василя Коржука. Тут і розпочалося наше влиття в уривки із головних ролей актора. Неможливо передати пережиті емоції, адже через кожні двадцять хвилин ми бачили новий уривок із різних п'єс, починаючи із драм та закінчуючи комедіями. Це було фантастично!

Наступна зупинка – театр ім. Соломії Крушельницької. Тут на нас очікувала атмосфера любові, любові по-італійськи. «Любовний напій» - комічна опера про кохання простого хлопця до дівчини із заможної, інтелігентної сім'ї. Їх почуття були взаємними, та дівчина не хотіла просто так признаватись у цьому й вирішила помучити юнака. Ми спостерігали як відбувалося дійство і, напевно, кожен з нас знайшов подібну до своєї ситуацію в житті. Ситуацію, коли любов глузує з людей, коли вона невзаємна чи навпаки взаємна, але парі потрібно перейти через перешкоди, щоб врешті-решт бути разом.

Осінь надихає, заспокоює, відкриває у нас прихований куток. Так і театр, який показує просту сценку, але відкриває для тебе щось незриме... незвідане.

Шегера Марина,
М-21

ЛІМІВЦІ В КАРПАТАХ

Студенти Львівського інституту менеджменту вирішили зробити собі відпочинок серед навчального року. Звичайно нам хотілось посидіти разом біля багаття та поговорити про своє, про студентське. ☺

Саме тому ми поїхали на кілька днів у Славсько. Це відомий гірськолижний курорт Карпат, куди спішають за емоціями, за романтикою, за адреналіном сотні, тисячі туристів.

Ми піднімались на знатну гору Погар, з якої зимою діти з'їжджають на санчатах. Щоб спуститись лише один раз із самого вершечка їм доводиться долати неабияку відстань вгору.

Дорогою додому ми назбирали величезну торбину грибів, якими ласували вже надвечір. Найсмачніші гриби – це гриби, зібрані своїми руками. Хлопці вразили нас своїм вмінням готувати та дбати про дівчат.

По вечорах ми влаштовували міні-вечірки вдома. Було справді дуже весело. Атмосфера реально зашкалювала, а емоції палали.

Якщо ви бажаєте відвідати один із наймальовничіших куточків України, помилуватися гірськими краєвидами і пам'ятками природи, ознайомитися з історією і культурою заходу України - відвідайте Карпати.

Надіюсь, що незабаром ми матимемо змогу знову посидіти в нашому великому «сімейному» колі. Дякую усім за весело проведені дні!

Яцун Наталія,
МТ-31

Halloween

Хеловін – це можливість стати казковим чудернацьким створінням і повеселитися з друзями. А хтось вважає, що це «диявольське святкування, яке не повинне з'являтися у лексиконі українців». Що ж, у кожного своя думка щодо цього.

Але яке ж все-таки відношення Хеловін має до України?

Загалом ніякого, якщо не брати до уваги той факт, що останніми роками свято стає все популярнішим серед української молоді. Ви, мабуть, скажете, що це неповага до власних звичаїв, чи, боронь Боже, диявольські забави.

Звичайно, ми повинні перш за все дотримуватись своїх власних традицій, але потрібно поважати й інші культури. Інакше нам не стати частиною світової спільноти, до якої ми так прагнемо. А коли ми навчимося адекватно сприймати інші культури, зможемо поділитися зі світом і своїми звичаями та традиціями.

І те, що в цей день молодь перевдягається у різноманітні

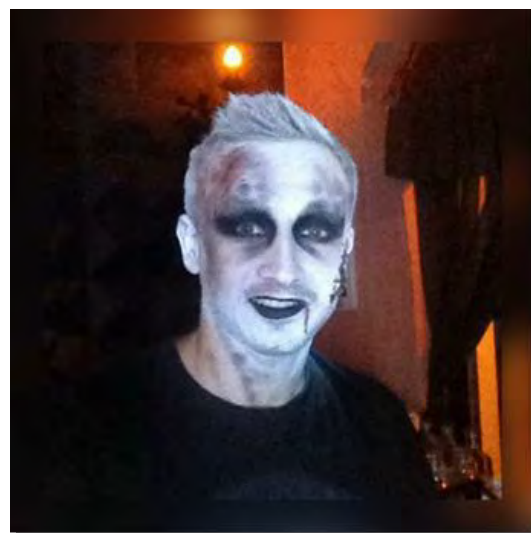
костюми, деколи й не дуже "світлі" та "добрі", ще нічого не означає. Адже ви забуваєте, що окрім чортенят і вампірчиків, на вулицях можна зустріти також Білосніжок та Суперменів.

Студенти Інституту вирішили теж підтримати та спробувати пропустити це свято крізь себе. Нам надзвичайно сподобалось не лише власне святкування, але й підготовка до свята. Ми зробили безліч привидів-прикрас, вирізали гарбуз, винайшли новий спосіб як зробити штучну павутину, скакали аж до стелі і просто круто та весело провели разом час.

А 31 жовтня, звичайно, не обійшлося без подарунків! Тим, хто був у костюмі, організатор свята, Соломія, роздавала «Гостинці».

Також пропоную переглянути фото найкреативніших костюмів наших студентів. Коли вся нечисть лише починала рватись на волю, вони маскувались, аби вона сприйняла їх за своїх.

Яцун Наталія,
МТ-3

День студента

Студентське свято завітало і до ЛІМу. Ми вирішили відсвяткувати його як треба.

Довго не думаючи куди б піти, ми подались до Старгороду. До львівської пивоварні, де можна не лише поласувати смачним щойно звареним чеським пивом та свіжозісмаженим м'ясом, але й добряче посміятись, потанцювати та поспівати.

Студенти справді повеселились на славу. У нас була своя команда зі співу, яка змагалась за призові місця. Ми співали із тамтешніми співаками для усіх присутніх.

Ми танцювали наче востаннє, відривались як могли, як то кажуть, на повну! Та що там говорити, у нас був чи не найбільший та найдовший стіл з усіх. Ось так нас було багато. Ми справді сиділи за цим величезним столом, як велика дружня сім'я сидить, зібравшись разом на Різдво.

Дякуємо усім, хто був з нами, хто приділив чи не цілу ніч своїм ЛІМівцям, хто не полінився та прийшов і святкував так, як повинен святкувати цей День кожен студент! І окреме дякуємо Віталіку Безезі за приємний сюрприз :)

Практичність освіти ЛІМу

Вітаємо Шегеру Марину, студентку другого курсу з перемогою у 10-му всеукраїнському конкурсі за Програмою "Перший крок до успіху" серед дівчат-лідерок, яку фінансує Український жіночий фонд. Дівчина ще на першому курсі була настільки ініціативна та працююча, що перегнала усіх конкурсанток.

« Тут тобі завжди допоможуть і порадять», - так говорили при моєму вступі, і повірте так і є. Саме завдяки допомозі викладача Івана Кульчицького я перемогла у програмі Українського Жіночого Фонду «Перший крок до успіху-2015». Мій проект мав політично-соціальний характер. Я хотіла більше ознайомити молодих дівчат із політичним аспектом, надати їм певних лідерських

якостей та допомогти у саморозвитку. Проект мав назву «Епоха нових лідерок». Влітку переможниці проекту з'їхались до Києва для нагородження. Це були цікаві 3 дні.

Через деякий час я продовжила роботу над своїм проектом, поставилась до роботи ще серйозніше, та змінила напрям проекту на ІТ технології (як себе реалізувати у ХХІ ст.). У цей раз я співпрацювала із Наталею Костюк, віце-президентом Агенції європейських інновацій, яка була також переможницею Програми у 2011р. Велике їй спасибі, адже разом ми удосконалили проект та подали заявку на конкурс проектів. За певний проміжок часу прийшла відповідь із Києва і ... знову перемога! Мій проект будуть спонсорувати! Тепер я очікую весну 2016 року, саме в цей період планується його реалізація ».

Марино, ми надзвичайно раді за Тебе! І бажаємо Тобі й надалі спрямовувати усю свою енергію та потенціал у потрібне русло.

Яцун Наталія,
МТ-3

Щось цікаве

У листопаді до нас у гості завітала Наталія Філімонюк, студентка 3-го курсу тепер заочної форми навчання.

Чому тепер? Відповідь надзвичайно проста. Як і більшість з нас, дівчина не могла обрати ким же вона хоче бути в майбутньому, яку професію їй до душі.

Мріяла бути журналістом, але погодилась, що в наш час – це не надто прибуткова спеціальність. Тому, провчившись

цілих 2 роки на менеджменті зрозуміла, що це не для неї і що хоче займатись тим, до чого лежить душа.

Ми вирішили не втрачати можливості та зробити неформальну зустріч, на якій Наталія розповіла нам про навчання в Польщі (яке воно, чим відрізняється, що роблять студенти у вільний час тощо). Адже саме туди вона поїхала вчитись на омріяну спеціальність, на журналіста. Свої знання, набуті там, дівчина вже змогла використати на практиці. Її стаття надрукована двома мовами, польською та українською. Вона бере

інтерв'ю у зірок, до яких, іноді, журналістам «вищого рангу» не добратись.

Ми щиро раді за Твої успіхи та вітаємо тебе з початком надзвичайної кар'єри успішного журналіста!

Яцун Наталія,
МТ-3

Найкращий студент вересня

Вітаємо Маргариту Іваненко з отриманням почесного звання Найкращого студента вересня!

Ти була найактивнішою з усіх цього місяця! Дякуємо за День посмішки та щирі обійми, а також за організацію Дня пошти. Молодець!

Залишайся такою ж позитивною і заряджай надалі цим усіх оточуючих. Успіхів Тобі, Маргарито!

Згідно голосування Студентської ради ЛІМу

Голова СР

Яцун Наталія

Найкращий студент жовтня

Вітаємо Соломію Боренько з отриманням почесного звання Найкращого студента жовтня!

Щиро вдячні тобі за наполегливу працю та організацію Хеловіну! Декорації були неймовірними. Молодець! Будь такою ж працьовитою і далі. Ми віримо, що ти багато чого досягнеш у житті.

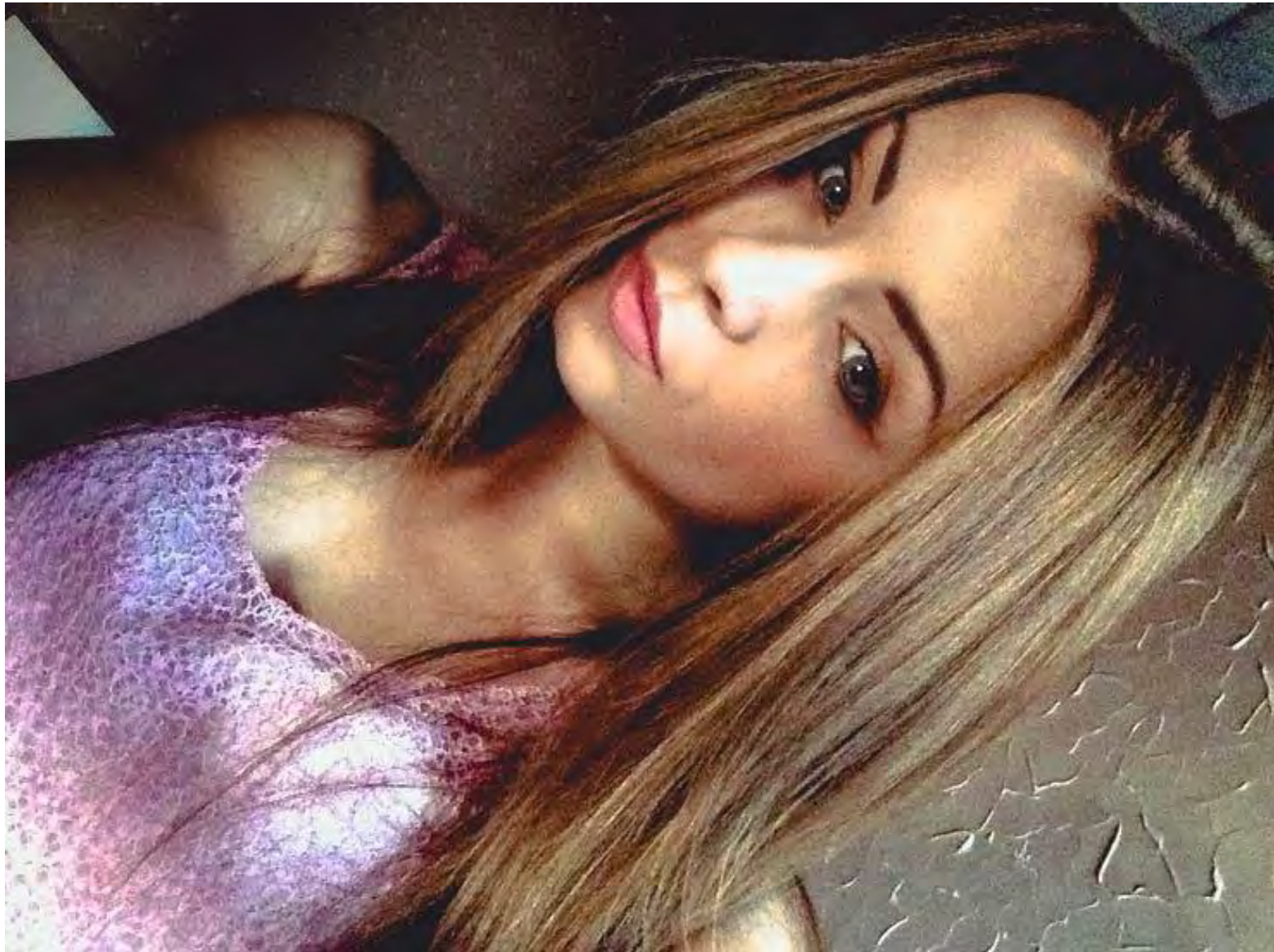
Успіхів Тобі, Соломіє!

*Згідно голосування Студентської ради ЛІМу
Голова СР*

Яцун Наталія

Найкращий студент листопада

Вітаємо Врублевську Ярину з отриманням почесного звання Найкращого студента листопада!

Цього місяця саме Ти була найактивнішою! Дякуємо тобі за організацію Дня пам'яті жертв Голодомору, співорганізацію інших днів та свят, а також за допомогу Студентській раді ЛІМу. Молодець!

Будь такою ж різноплановою та працелюбною.

Успіхів Тобі, Ярино!

Згідно голосування Студентської ради ЛІМу

Голова СР

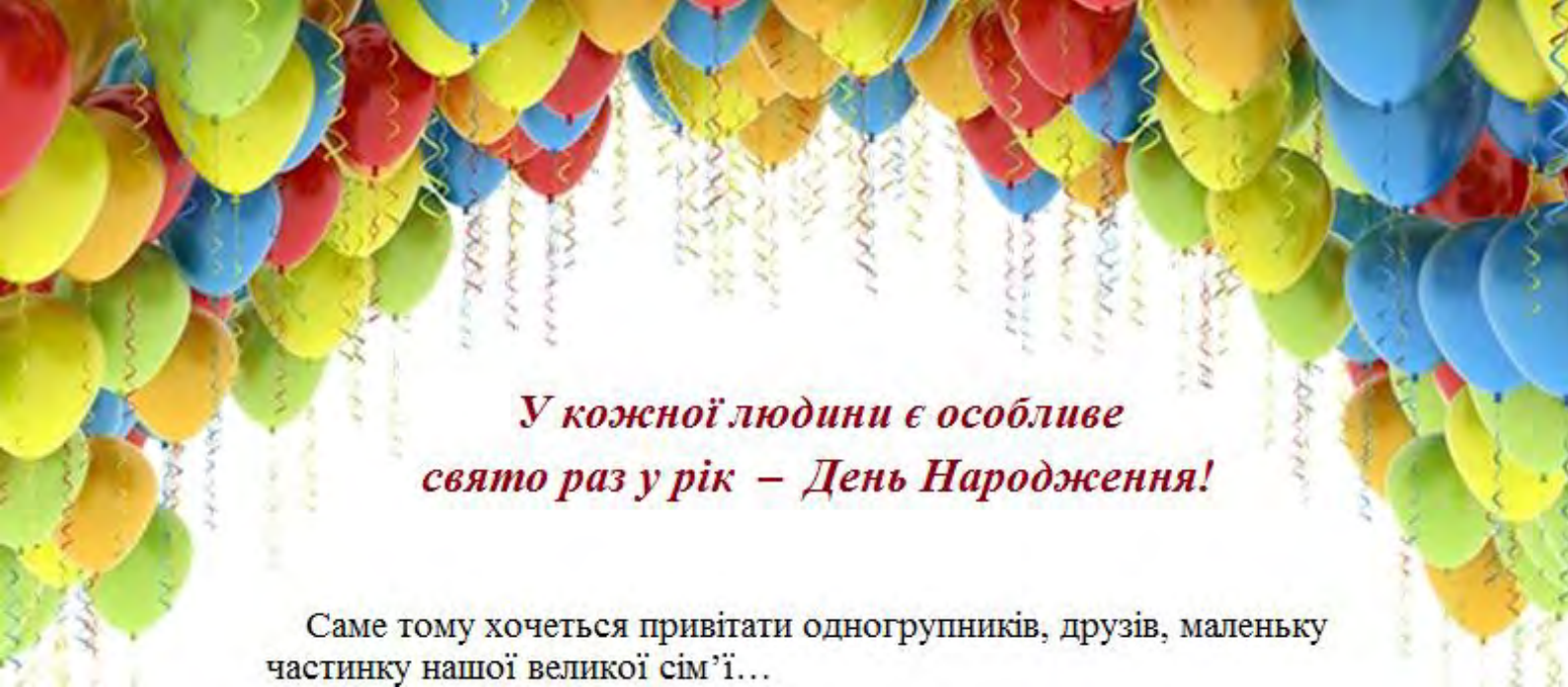
Яцун Наталія

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Яцун Наталія'.

Львівський інститут менеджменту

*У кожної людини є особливе
свято раз у рік – День Народження!*

Саме тому хочеться привітати одногрупників, друзів, маленьку частинку нашої великої сім'ї...

1.09 - Матиско Мар'ян

26.09 - Белінський Андрій

27.09 - Волинець Анастасія

8.10 - Шегера Марина

9.10 - Шух Андрій

10.10 - Аксьонов Євген

12.10 - Лимаренко Анастасія

20.10 - Боренько Соломія

23.10 - Яцун Наталія

22.11 - Михайлішин Наталія

*Бажаємо миру і світлої долі,
Запалу, енергії, сили доволі.
Творчого вогнику, віри й наснаги,
Щедрості серця, людської поваги.
На довгих стежках Вашої ниви
Будьте завжди Ви здорові й щасливі!*

Це стосується кожного!

Все частіше питання безпритульних собак у багатьох містах постає дуже гостро. Завжди існували спеціальні служби, які займаються виловом цих нещасних тварин. Так, саме нещасних, а як їх інакше назвати? Але хіба вони винні в тому, що народилися на вулиці і у них немає дбайливого господаря? Чи, може, винні люди, що практично всі вони

голодні, хворі і агресивні? До сліз буває шкода ці маленькі грудочки шерсті, які з'явилися на світ в підворотті або в підвалі (всі собаки, коли вони малюки, такі милі, але у них такі сумні оченятка)... Але менше ніж через рік, ці «мілашки» виростуть в дорослих собак і більшість з них будуть досить злими. Чому? Цьому є вагоме пояснення.

Ми, люди, по своїй натурі, володіємо не меншою жорстокістю, ніж тварини. І це видно по тому, як ми поведимось одне з одним. Йдучи по місту, я не раз стикалася з тим, як простий перехожий міг просто штовхнути нещасне, маленьке щенятко і при цьому, почувши його жалісливий вереск, посміхнутися і піти далі. А найстрашніше, це те, що так само роблять і діти, навчаючись такої поведінки у дорослих, вважаючи це нормою. Тварини стають агресивними не з народження. Вони просто навчилися оберігати себе і своє потомство від таких, як ми. Цей захист ми назвали агресією.

У нашому місті є достатня кількість бездомних тварин. В наш час людям простіше купити вихованця, ніж просто взяти з вулиці бідолаха і притулити до себе, давши йому трохи тепла і турботи. А ще гірше - просто вбити. Адже ніхто не замислювався про те, що таке жити жебраком? Як це спати на вулиці і в дощ і в мороз? Як вижити без їжі, коли голодний ти і твої діти? Як попросити шматочок хліба і бути впевненим, що він не отруєний? Як врятувати своє потомство від рук людини? Це здатний зрозуміти лише той, хто сам через таке пройшов. Я впевнена, що кожен із нас не раз стикався з тим, як волоцюга з надією і сильним голодом, приносив до вашого пакету з продуктами і покійно йшов за вами, сподіваючись, що ви йому дасте хоча б шматочок сухаря.

Останнім часом став активно розвиватися рух під назвою «Догхантери» (від англійських слів dog і hunter – мисливець). Це так звані волонтери, які займаються отруєнням або відстрілом безпритульних собак за особистим бажанням або за винагороду. Складно однозначно оцінити їх діяльність, але негативних моментів

більше, ніж позитивних. Нехай самі догхантери скільки завгодно твердять, що використовується ними отрута безпечна для людей, але від неї вмирають і домашні тварини, і птахи. Цілком можливо, що серед догхантерів і правда є зневірені люди, які самі постраждали від бездомних собак, або ж це сталося з їх близькими. Вся справа в тому, що серед цього руху величезна кількість садистів, які роблять це з задоволенням та метою жорстокого вбивства живої істоти. Вони не лише вбивають тварин, але знімають це на відео і викладають жахливі фільми смерті, зі смакуванням подробиць в Інтернет.

Найстрашніше те, що особисто у мене ніяк не вкладається в голову: Як знаходяться люди, що дивяться ці відео з задоволенням?!

Повертаючись до теми безпритульних собак, хочу сказати, що в нашій країні є благодійні організації, які безкоштовно стерилізують і прищеплюють собак. Не тільки дворових, але й домашніх тварин. Звичайно, це набагато краще, але жодна стерилізація не замінить любові людини до тварин. Навіть, якщо вулична собака стерильна і у неї на вусі висить кліпса з номером щеплень, на превеликий жаль, вона все одно не стане менш агресивною без вашої участі в її житті.

Сьогодні доля цих бідолах повністю залежить від нас і як вчинити з їх життям, вирішувати тільки нам. А яким буде ваше рішення? Максимально гуманним чи жорстоким? Цього ніхто не знає...Тільки ви...

Іванова Анастасія,
М-1

І також вітаємо нашого нового Головного редактора «The LIM times» Марину Шегеру, яка була обрана 10 грудня на засіданні редакції газети. Ми віримо, що у тебе все вийде і наступні випуски ми будемо читати із захопленням.

Нехай слова самі течуть рікою, а колектив завжди підтримує добрим словом та тішить якісною роботою. Успіхів!

НАД ВИПУСКОМ ПРАЦЮВАЛИ:

Головний редактор та дизайнер – Яцун
Наталія Андріївна

ЖУРНАЛІСТИ:

Анастасія Волинець;
Марина Шегера;
Анастасія Лукомська;
Наталія Яцун;
Анастасія Іванова.

Наша адреса:
м. Львів, вул. Ліська, 16
поштовий індекс: 79015

www.lim.lviv.ua

Львівський інститут менеджменту - єдиний приватний акредитований ВНЗ на Західній Україні, який має державні ліцензії з підготовки бакалаврів, спеціалістів та магістрів, з 1990 року надає MBA-освіту, випускники якого розпочинають власний бізнес або одержують гідні посади в українських компаніях та закордоном ще під час навчання.

Львівський інститут менеджменту

